

هو الله - ای یاران عزیز عبدالبهاء و اماء رحمن صبح...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (329) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 239

هو الله

ای یاران عزیز عبدالبهاء و اماء رحمن صبح است و نسیم جانپرور جنت ابهی بجمع کائنات مرور کند ولی تأثیر در قلوب صافیه نماید و مشام پاک را معطر فرماید پرتو آفتاب را دیده بینا بیند و آهنگ ملأ اعلی را گوش شنوا شنود باران رحمت نیسانی و فیض آسمانی هر چند بر عموم اراضی فائض است ولی از خاک پاک انبات نماید اما از شوره زار بیزار است زیرا آثار فیض ظاهر و آشکار نه حال نفحات قدس ملکوت ابهی در هر دیار منتشر ولی نفوس زکیه منتفع و منجذب از فضل حی قیوم امید این مظلوم چنانست که بقوه باهره کلمه الله مشام غافلان باز گردد و از رائحه گلستان راز نصیب و بهره گیرند ای یاران الهی دوستان حقیقی طیبیان حافظند و تعالیم الهی دریاق رحمانی و درمان وجدانی مشامهای مزکوم باز نمایند و از طیب مسموم نصیب موفور بخشند خفتگانرا بیدار کنند غافلانرا هوشیار فرمایند محرومانرا نصیب بخشند و مایوسانرا امیدوار فرمایند الیوم اگر نفسی بموجب وصایا و نصائح الهیه روش و حرکت نماید عالم انسانیرا طیب روحانی گردد و مردگان امکانیرا صور اسرافیل شود زیرا تأییدات ملکوت ابهی پی در پی است و نصرت ملأ اعلی همدم هر نیک پی پشه ضعیف عقاب قوی گردد و عصفور نحیف شهباز اوج عزت قدیم شود لهذا نظر باستعداد و قابلیت خویش ننمائید بلکه اعتماد بر عون و عنایت و فضل و موهبت جمال مبارک روحی لأحبائه الفداء ننمائید و در میدان جانفشانی سمند همت را جولان دهید تا گوی الطافرا از این میدان وسیع بریائید

ORIGINAL

ای امآء رحمن بانوهای جهان سر ببالین خاک نهادند و محو و نابود گشتند نه اثری و نه ثمری نه نامی و نه نشانی نه جودی و نه وجودی ولی کنیزان در گاه احدیت هر یک در افق عزت قدیمه مانند ستاره درخشیدند و بر قرون و اعصار تابیدند و در ملکوت ابری بمنتهای آرزو رسیدند و از شهد لقا در محفل کبریا چشیدند این نفوس از وجود بهره‌ئی گرفتند و ثمره‌ئی بردند و ماعدا قداتی علیهم حین من الدهر لم یكونوا شیئا مذکورا ای یاران این مظلوم نظر را از مشاهده غیر پاک نمائید بیگانه نبینید بلکه جمیع را آشنا دانید زیرا با وجود ملاحظه بیگانگی محبت و یگانگی مشکل است و در این دور بدیع بنصوص الهی باید با جمیع طوائف و ملل یگانگی نمود و نظر بعنف و شدت و سوء نیت و ظلم و عداوت نمود بلکه بافق عزت قدیمه باید نظر کرد که این کائنات هر یک آیتی از رب الایاتند و بفیض الهی و قدرت ربانی بعرضه وجود قدم نهادند لهذا آشنا هستند نه بیگانه یار هستند نه اغیار و باین نظر باید معامله نمود پس یاران باید در نهایت مهربانی و محبت با دوست و بیگانه هر دو الفت و محبت نمایند و ابدان نظر باستحقاق و استعداد نکنند در هر صورت نهایت مهربانی فرمایند از شدت عناد و جدال و بغضا و عدوان خلق شکست نخورند اگر آنان تیر زنند اینان شهد و شیر بخشند اگر زهر دهند قند بخشند اگر درد دهند درمان پیاموزند اگر زخم زنند مرهم بنهند اگر نیش زنند نوش روا دارند

الهی الهی ان هؤلآء عبادک الضعفاء و ارقائک الأمئآء و امآئک اللائی خضعن لکلمتک العلیا و خضعن لعبتک النورآء و اعترفن بوحدانیتک التی ظهرت ظهور الشمس فی وسط الضحی و سمعن ندائک من ملکوتک الأخفی و لبین لدعائک بقلوب خافقة بالحبة و الولآء رب افض علی الجمیع سجال رحمتک و امطر علی کل من سحاب موهبتک و انبتهم نباتا حسنا فی حدیقة رحمانیتک و اجعل هذه الریاض نضرة خضلة خضرة ریانة بفیوضات غمام احدیتک و مؤنقة هذه الریاحین النابتة النامیه بمیاه حیاض الألفانک انت المقتدر المتعالی العزیز قیوم الأرض و السموات لا اله الا انت رب الایات البینات (ع ع)